

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414203633
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414203633.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., adresa pre doručovanie B. XX, XXX XX R., zast. W. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. A. Š., adresa pre doručovanie B. Č.. XX, A. A., proti žalovanému: V. A., nar. XX.XX.XXXX, W. XXX/X, XXX XX R., zast. JUDr. Lucia Sklenárová, advokátka, SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, o návrhu na zrušenie uznesenie o schválení súdneho zmieru Okresného súdu v Žiari nad Hronom, č. k. 6C 29/2012 takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania a zaplatiť ich do rúk právnej zástupkyne žalovaného, JUDr. Lucie Sklenárovej, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 503,10 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Trovy konania, vyplatené z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Žiari nad Hronom na svedočnom **z n á š a štát.**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal zrušenia uznesenia o schválení súdneho zmieru Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 6C 29/12. Poukázal na to, že uvedený súdny zmier bol vydaný nezákonne na plnenie nedlhu 15.000 € s prísl. Konštatoval, že kúpna zmluva, uzavretá dňa 22.2.2009 na kúpnu cenu 30.000 € za nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, k. ú. B. bola fiktívna, čo konštatoval aj sám súd v rozsudku 6C 189/2010. Zároveň podpísal dňa 26.2.2009 Zmluvu o budúcej zmluve, podľa ktorej mal späť odkúpiť predmetné nehnuteľnosti za sumu 37.200 €, z čoho mal splatiť v splátkach v celkovej sume 22.200 €. Konštatoval, že je nepochopiteľné, prečo súd povolil zmier, pričom súdu bolo známe, že navrhovateľ dňa 26.2.2009 neprevzal sumu 30.000 €, ani inú žiadnu sumu, iba mu na podpis boli predložené bločky s takými sumami, v skutočnosti však išlo o fiktívnu pôžičku v sume 15.000 €, ktorú mal žalobca spoločnosti Real Agency splatiť v celkovej výške 22.200 €, ktorá však dlžníkovi nikdy materiálne poskytnutá nebola, pretože bola vytvorená iba fiktívnymi zápočtami na plnenie nedlhu z iného zmluvného vzťahu, ktorými sa konateľ spoločnosti Trifin s.r.o., J.. V. V., ktorý bol konateľom aj spoločnosti Real Agency pokúsil obchádzaním záväzného pravidla legalizovať obohatenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Žaloba zdôraznil, že nemohol vzniknúť platný dlh voči Real Agency v sume 15.000 € iba preto, že žaloba podpísal prevzatie peňazí v sume 30.000 €, ktoré mu materiálne vôbec neboli poskytnuté. Išlo len o nekalú techniku, ktorú uplatňovali v súvislosti s predstieraním uznávania a započítania dlhu, čo je preukázané tým, že hneď ako žaloba mal prevziať 30.000 €, hneď mal odovzdať 15.000 € tej istej osobe, od ktorej údajne prevzal 30.000 €, pričom J.. V. V. mal žalobca odovzdať hneď 10.366 € v zmysle pokladničného bloku zo dňa 26.2.2009. Žalobca konštatoval, že všetko zohral a zinscenoval J.. V. V., pričom žalobca sumu 30.000 € ani inú sumu dňa 26.2.2009 neprevzal. Žalobca

prostredníctvom svojho zástupcu poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca zaplatil Real agency 500 € dňa 25.2.2009, čiže určite v prípade, pokiaľ by súd neuznal vyššie uvedenú argumentáciu, tak po materiálnej stránke bol dlh nižší o 500 €, čiže nie reálnych 15.000 €.

Žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne s podaným návrhom nesúhlasil, návrh žiadal zamietnuť. Poukázal na to, že súdny zmier bol uzavretý z dôvodu, že samotný žaloba uznal uplatnenú pohľadávku čo do dôvodu aj výšky, tak ako si ju uplatnil návrhom, čo vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 9.8.2012 v konaní 6C 29/12. Titulom pre uplatnenie pohľadávky bola Zmluva o postúpení pohľadávky, na základe ktorej bola zo strany Real Agency postúpená pohľadávka voči navrhovateľovi vo výške 15.000 €, pričom tento titul dlhu čo do dôvodu aj výšky žalobca uznal. Žalobca si povinnosť dobrovoľne nesplnil, a preto podal návrh na exekúciu, voči ktorej žalobca nepodal námietky a suma je vymožená. Poukázal na to, že žalobca minimálne trikrát tento samotný dlh uznal, a to jednak v konaní 6C 189/2010, čo vyplýva jednak z podania právneho zástupcu, ako aj z vyjadrenia samotného žalobcu, kde dlh uznáva a sám vyslovil požiadavku, že je ochotný zaplatiť 15.000 €, a zavadza v tom, že takýto dlh neexistoval už aj s poukazom na prednes žalobcu na pojednávaní. Druhýkrát uznal svoj záväzok v samotnom konaní o schválení súdneho zmiere, a to čo do dôvodu aj výšky a v neposlednom rade nenamietal ani v exekučnom konaní, kde sa začala vymáhať táto pohľadávka. Uviedla, že konanie žalobcu v rámci tohto konania považujú za špekulatívne, ak tvrdí, že vyplatil nejakú sumu 500 €, pričom nepreukázal, za akým účelom. Konštatovala, že z výpovede J.. F. v pôvodnom konaní 6C 189/2010 jednoznačne vyplýva, že tam boli aj iné pohľadávky voči žalobcovi, pretože tento rok býval v tejto nehnuteľnosti a nemôže byť na ťarchu žalovaného, že si nevzniesol v jednotlivých konaniach kompenzačnú námietku. Celé konanie žalobcu považuje za špekulatívne, výpovede navrhovateľa sú nedôveryhodné a sú v nich rozpory.

Podľa § 99 ods. 1 prvá a druhá veta OSP ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmirom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa § 99 ods. 2 OSP súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 99 ods. 4 OSP schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení súdneho zmiere, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiere.

V prípadoch, v ktorých to povaha veci pripúšťa, zákon umožňuje skončenie sporu dispozitívnym úkonom účastníkov, ktorým je zmier. Povahovou veci v zmysle § 99 ods. 1 treba rozumieť predovšetkým prípustnosť hmotnoprávnej dispozície predmetom sporu účastníkmi konania. Z hľadiska procesných dôsledkov má zmier účinky rozsudku. Preto sa vyžaduje jeho schválenie súdom. Tieto dôsledky však umožňujú súdu, aby zmier schválil iba o takom predmete konania, o ktorom by mal inak právomoc rozhodnúť. Ak je navrhovaný zmier v súlade s právnymi predpismi, súd ho vždy schváli. Preto nemôže zvažovať napr. to, či zmier je rovnako výhodný pre všetkých účastníkov konania. Súd schvaľuje zmier uznesením, proti ktorému nemožno podať odvolanie. V prípade, pokiaľ by bol zmier podľa hmotného práva neplatný, uznesenie súdu, ktorým bol schválený zmier, možno zrušiť rozsudkom.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 6C 189/2010 zo dňa 15.3.2012, právoplatný dňa 10.5.2012 súd zistil, že súd určil, že kúpna zmluva, uzavretá dňa 26.2.2009 medzi navrhovateľom (Q. C.) ako predávajúcim a odporcom v 2. rade (Real Agency s.r.o.) ako kupujúcim je neplatná. Súd zároveň určil, že Zmluva o budúcej zmluve č. 72001 zo dňa 26.2.2009, uzavretá medzi odporcom v 2. rade (Real Agency s.r.o.) ako budúcim predávajúcim a navrhovateľom (Q. C.) ako budúcim kupujúcim je neplatná. Súd zároveň určil aj to, že Kúpna zmluva zo dňa 25.5.2010, uzavretá medzi odporcom v 2. rade (Real Agency s.r.o.) ako predávajúcim a odporcami v 3. a 4. rade (L. K. P. V. A.) ako kupujúcimi je neplatná. Súd zároveň zastavil konanie o určenie neplatnosti Úverovej zmluvy č. T 287 zo dňa 12.12.2007, uzavretej medzi navrhovateľom (Q. C.) ako dlžníkom a odporcom v 1. rade (Trifin s.r.o.) ako veriteľom, vrátane Dodatku č. 1 zo dňa 19.8.2008 a Dodatku č. 2 zo dňa 14.11.2008 a Zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva zo dňa 12.2.2007, vrátane Dodatku č. 1 k tejto zmluve zo dňa 19.8.2008 a Dodatku č. 2 zo dňa 14.11.2008. Zároveň rozhodol o trovách konania. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia súd zistil, že predmetom Kúpnej zmluvy, ako aj Zmluvy o budúcej zmluve boli nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, k. ú. B., rodinný dom č. súp. 71, postavený na parc. č. CKN 79/2 s príslušenstvom, ako aj CKN

parc. č. 79/1, CKN parc. č. 79/2, CKN parc. č. 79/3, CKN parc. č. 79/4, CKN parc. č. 79/5, CKN parc. č. 81, CKN parc. č. 82/1, CKN parc. č. 82/2. Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo aj to, že Kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá dňa 26.2.2009 nebola uzavretá slobodne, vážne, obchádza zákon a je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skutočnou vôľou navrhovateľa (Q. C.K.) nebolo predat' rodinný dom a prísť o bývanie, ale získať pôžičku na vyrovnanie dlhu voči odporcovi v 1. rade (Trifin s.r.o.). Súd vyhodnotil kúpne zmluvy ako absolútne neplatné právne úkony.

Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 24.1.2012 v konaní 6C 189/10 vyplynulo, že bol vypočutý štatutárny zástupca odporcu v 2. rade (Real agency) J.. J. X., ktorý okrem iného uviedol, že v deň, keď sa uzatvárala kúpna zmluva (zo dňa 26.2.2009, uzavretá medzi Q. C. a spoločnosťou Real Agency) on sám vyplácal Q. C. aj kúpnu cenu 30.000 €. Z tejto sumy im následne navrhovateľ (Q. C.) dal sumu 15.000 €, ktorá bola poskytnutá ako záloha za následnú kúpu spornej nehnuteľnosti. Pokiaľ sa týka zvyšných 15.000 €, štatutárny zástupca uviedol, že tieto zrejme Q. C. použil na úhradu svojich záväzkov voči spoločnosti Trifin, pričom však on už prítomný nebol. Z uvedenej zápisnice vyplynulo aj to, že účastníci konania mali záujem dohodnúť sa, pričom však v tom konaní žalovaní uviedli, že majú záujem dohodnúť sa, avšak: „problém je s pánom Tesákom, pretože spoločnosť Real Agency vie vrátiť pánovi K. a pánovi A. sumu 38.000 €, keď oni vrátia nehnuteľnosť, problém je len s pánom C., pretože tento by musel vrátiť odporcovi Real Agency ešte sumu 15.000 €, keďže suma 15.000 € už bola vyplatená ako záloha a celková kúpna cena bola 30.000 €. Majú strach o to, že tieto peniaze nikdy od pána C. nevidia, pretože je na neho vedených mnoho exekúcií, a kým oni požiadajú o vydanie platobného rozkazu alebo vydanie predbežného opatrenia, táto nehnuteľnosť už bude zablokovaná exekútormi“. Na toto vyjadrenie právny zástupca v tom konaní žalobcu (Q. C.) uviedol: „že oni sa pokúsia tieto finančné prostriedky získať, a to v lehote 10 dní oznámia súdu. Z tohto dôvodu žiadajú pojednávanie odročiť, aby sa mohli vlastne všetci účastníci konania vo veci dohodnúť“. Vzhľadom na takéto vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu (žalobcom bol Q. C.) bolo pojednávanie odročené a Q. C. bola poskytnutá lehota 10 dní, aby súdu oznámil, či sa mu podarilo získať finančné prostriedky vo výške 15.000 €, ktoré je povinný v prípade vyhlásenia tejto kúpnej zmluvy za neplatnú vrátiť odporcovi v 2. rade (Real Agency). V danej veci sa dňa 15.3.2015 konalo ďalšie pojednávanie, pričom na pojednávaní zástupca navrhovateľa (Q. C.K.) požiadaval o odročenie pojednávania, pretože sa ešte navrhovateľ pokúsi zohnať peniaze, ktoré mu boli skutočne prisľúbené, pretože má eminentný záujem na tom, aby nebolo rozhodnuté vo veci rozsudkom a chce sa s účastníkmi konania dohodnúť, pretože v prípade, keby súd rozhodol rozsudkom, navrhovateľ aj tak príde o nehnuteľnosť, lebo ako je zrejmé, je proti nemu vedených viacero exekúcií. Žalovaný v 2. rade (Real Agency) súhlasil s odročením pojednávania, avšak žalovaní v 3. a 4. rade (L.Š. K. P. V. A.) s odročením pojednávania nesúhlasili. Na pojednávaní bol preto vyhlásený rozsudok (vyššie citovaný). Z obsahu rozsudku je zrejmé, že účastníci konania sa po vyhlásení vzdali práva podať odvolanie.

Súd zistil, že medzi dlžníkom, Q. C. a veriteľom Trifin s.r.o. Trenčín bola uzavretá Zmluva o úvere č. T 287 dňa 19.8.2008. V zmysle uvedenej zmluvy veriteľ požičal dlžníkovi (Q. C.) úver vo výške 100.000,-Sk, ktorý sa zaviazal dlžník splatiť do 12.12.2008. Z oznámenia Trifin s.r.o. Trenčín zo dňa 26.2.2009, ktoré bolo adresované žalobcovi súd zistil, že spoločnosť Trifin s.r.o. mu oznamuje, že úver, ktorý čerpali na základe Zmluvy o úvere č. T 287 zo dňa 12.12.2007 bol v plnej výške uhradený dňa 26.2.2009. Zároveň mu oznámili, že splatením úveru boli uvoľnené nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, k. ú. B..

Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že spoločnosť Real Agency s.r.o. má sídlo v Trenčíne, Nám. SNP č. 7, deň zápisu 31.10.2006, spoločníkmi sú J.. T. F. od 31.10.2006, J.. J. X. od 7.2.2009 a J.. V. V. od 31.10.2006 do 6.2.2009.

Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti Trifin s.r.o. , sídlo Trenčín, Nám. SNP 7 súd zistil deň zápisu dňa 22.3.2002, spoločníkmi sú J.. V. V. od 20.10.2009, W. W. od 10.10.2009 , J.. T. F. od 25.10.2006 do 19.10.2009, J.. Z. F. od 27.11.2003 do 24.10.2006, J.. V. V. od 20.2.2003 do 19.10.2009 a Q. Š. od 22.3.2002 do 26.11.2003:

Z predložených príjmových a výdavkových dokladov súd zistil, že dňa 26.2.2009 bol vystavený výdavkový pokladničný doklad firmou Real Agency s.r.o. Trenčín, v zmysle ktorého bola vyplatená Q. C. suma 30.000 € , účel uvedený, kúpna cena, vyhotovil , ako aj schválil J.. X.. V ten istý deň bol vyhotovený aj príjmový pokladničný doklad spoločnosťou Trifin s.r.o. Trenčín, v zmysle ktorého prijal od Q. C. sumu 10.366 €, účel - splatenie úveru T 287, vyhotovil J.. V.. V rovnaký deň bol vyhotovený aj príjmový pokladničný doklad firmou Real Agency s.r.o. , v zmysle ktorého prijal od Q. C. sumu 15.000 €,

účel prvá časť kúpnej ceny, vyhotovil J.. X.. Z fotokópie dokladu: vklad na účet Poštová banka súd zistil, že v prospech Real Agency bola vložená suma 500 € dňa 25.3.2009, od Q. C.. Účel vkladu z uvedenej listiny zrejmy nie je.

Súd sa oboznámil aj so Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzavretá dňa 20.3.2012 medzi postupcom Real Agency, s.r.o. a Trenčín a postupníkom V. A.. Z uvedenej zmluvy vyplynulo, že postupca má peňažnú pohľadávku voči fyzickej osobe Q. C. v celkovej výške 15.000 € spolu s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane dlžníka s poukazom na rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 6C 189/2010, kde bola určená absolútna neplatnosť zmlúv. V zmluve je ďalej konštatované to, že postupca vyplatil na základe uzavretej Kúpnej zmluvy zo dňa 26.2.2009 dlžníkovi sumu 30.000 €, pričom dlžník doposiaľ zaplatil postupcovi len časť kúpnej ceny vo výške 15.000 € a keďže bola vyslovená absolútna neplatnosť zmlúv, dlžník je povinný vrátiť ešte sumu 15.000 €. V zmysle bodu 2. zmluvy postupca na základe § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpil svoju pohľadávku voči dlžníkovi v celkovej výške istiny 15.000 € postupníkovi, ktorý túto pohľadávku preberá.

Okresný súd v Žiari nad Hronom uznesením sp. zn. 6C 29/2012 zo dňa 9.8.2012, právoplatné dňa 18.9.2012 schválil súdny zmier, ktorým zaviazal odporcu (Q. C.) zaplatiť navrhovateľovi (V. A.) sumu 15.000 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 22.3.2012 do zaplataenia, a nahradiť súdny poplatok 90 € a trovy právneho zastúpenia 1.180,69 €, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň súd vrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 810 €. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia súd zistil, že pred začatím prvého pojednávania dňa 9.8.2012 účastníci konania uzavreli vyššie uvedený súdny zmier, pričom súd ho schválil, nakoľko nebol v rozpore s právnymi predpismi. Účastníci sa dohodli aj na trovách konania. Schváleniu uvedeného súdneho zmiaru predchádzal návrh V. A., doručený súdu dňa 22.3.2012 proti odporcovi Q. C.. Z podaného návrhu jednoznačne vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 6C 189/10 zo dňa 15.3.2012 súd určil neplatnosť zmlúv, ktoré boli uzavreté dňa 26.2.2009, na základe čoho vznikol medzi odporcom (Q. C.) a spoločnosťou Real Agency s.r.o. záväzok z bezdôvodného obohatenia, spočívajúci v povinnosti vrátiť si vzájomné plnenia. Z obsahu uvedeného návrhu je zrejmé, že za prevod bola poskytnutá odplata, odporcovi (Q. C.) bolo plnenie z kúpnej ceny vrátené, nakoľko ako vlastník bude opätovne zapísaný do katastra nehnuteľností, pričom odporcovi (Q. C.) boli za prevod nehnuteľností poskytnuté peňažné prostriedky, je i vzhľadom na vyššie uvedený rozsudok z titulu bezdôvodného obohatenia povinný vrátiť. V návrhu je ďalej konštatované uzavretie Zmluvy o postúpení pohľadávok. V návrhu v ďalšom odseku je opätovne zdôraznené, že vyslovením neplatnosti zmlúv vznikol medzi účastníkmi zmlúv záväzok z bezdôvodného obohatenia, spočívajúci v povinnosti vydať si navzájom poskytnuté plnenia. Návrh zdôrazňuje viackrát, že zo strany odporcu (Q. C.K.) došlo k bezdôvodnému obohateniu tým, že nevrátil kúpnu cenu, zaplatenú za prevod nehnuteľností, hoci jemu bolo plnenie vrátené, nakoľko sa stal opäť vlastníkom nehnuteľností. V danej veci sa konalo pojednávanie dňa 9.8.2012, kde boli prítomní všetci účastníci konania. Na pojednávaní odporca (Q. C.) uviedol: „Pohľadávku uznávam čo do dôvodu, výšky, v nehnuteľnosti už bývame, som ochotný pohľadávku zaplatiť v lehote 15 dní, som ochotný uzatvoriť súdny zmier“. Z obsahu zápisnice vyplynulo, že účastníci konania sa dohodli, že odporca zaplatí žalobcovi sumu 15.000 €, ako aj s úrokom z omeškania a nahradí trovy konania. Na pojednávaní boli účastníci poučení v zmysle § 120 ods. 4 OSP, pričom z obsahu zápisnice vyplynulo, že žiaden z účastníkov, teda ani Q. C., nemal návrhy na doplnenie dokazovania, a preto dokazovanie bolo vyhlásené za skončené. Na uvedenom pojednávaní dňa 9.8.2012 bolo vyhlásené aj uznesenie o schválení súdneho zmiaru. Z obsahu zápisnice je zrejmé, že po vyhlásení súdneho zmiaru účastníci konania aj podpísali prehlásenie, potvrdzujúce vyhlásenie uznesenia o schválení súdneho zmiaru tak, ako je uvedené v zápisnici z pojednávania.

Z hľadiska priebehu konania, ktoré predchádza schváleniu zmiaru je dôležité aj dokazovanie. Súd zisťuje len skutkové podklady, potrebné pre posúdenie, či zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi kogentnej povahy alebo ich neobchádza. K tomuto zisteniu väčšinou stačia zhodné tvrdenia účastníkov a dokazovanie preto často neprebíha vôbec. Dôvod, prečo je dokazovanie pri schvaľovaní zmiaru obmedzené, vyjadril aj Najvyšší súd vo svojom uznesení zo dňa 27.4.2009 nasledovne: „Kdyby podmíankou pro uzavření soudního smíru bylo předchozí objektivní a na účastnících nezávislé zjištění skutečných hmotně-právních vztahů, byl by popřen smysl soudního smíru a v podstatě i smysl projednací zásady i dispozitivní volnosti subjektů soukromno-právních vztahů. Proto jestliže účastníci řízení, jehož předmět je plně v jejich dispozici, uzavřou ohledně sporného nároku smír, a tudíž netvrdí skutečnosti,

o ktoré opírajú uplatnený nárok, ani skutočnosti tento nárok popierajúci a nenabízejú k nim dôkazy, súd smie schváliť.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.4.2009, sp. zn. 22Cdo 5170/2007). Dokazovanie je časovo náročné, keby teda dokazovanie prebiehalo pri schvaľovaní súdneho zmiernu v rovnakom rozsahu, ako pri klasickom pojednávaní veci, stratil by inštitút súdneho zmiernu jeden zo svojich najvýznamnejších benefitov, a to rýchlosť. Súdnny zmiernu stojí na rozhraní práva hmotného a procesného. Pre schválenie súdneho zmiernu je dôležitý hmotnoprávny aspekt zmiernu. Je to prejav vôle účastníkov, teda hmotnoprávna dohoda, na základe ktorej je zmiernu uzatvorený.

Zmiernu sa rozumie dohoda účastníkov, uzavretá v priebehu konania, ktorou si upravujú svoje práva a povinnosti.. Súdnym zmiernu podľa § 99 OSP sa stáva zmiernu v prípade, ak súd dohodu účastníkov uznesením schváli. Súd v zásade dohodu účastníkov schváli, ak to povaha veci pripúšťa a dohoda účastníkov nie je v rozpore s hmotným právom. Povaha veci pripúšťa uzavretie zmiernu spravidla vo veciach, v ktorých sú účastníci v typickom dvojstrannom pomere, ak hmotnoprávna úprava nevylučuje, aby si medzi sebou upravili právne vzťahy dispozitívnymi úkonmi. Pri rozhodovaní o schválení zmiernu je súd povinný skúmať, či zmiernu nie je v rozpore s právnymi predpismi. Predpokladom pre schválenie zmiernu nie je zistenie skutkového stavu veci v takom rozsahu, aký je inak potrebný pre autoritatívne rozhodnutie súdu. Dokazovaním je však potrebné zistiť skutkové podklady pre posúdenie, či zmiernu nie je v rozpore s právnymi predpismi kogentnej povahy, prípadne či ich neobchádza. Pokiaľ v tomto smere nepostačujú zhodné tvrdenia účastníkov, vykoná súd dôkazy, navrhnuté účastníkmi, prípadne i iné dôkazy, ktoré vyšli v konaní najavo (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.10.2010, sp. zn. 5MCdo 11/2009).

Z vykonaného dokazovania súd má za to, že schválený súdnny zmiernu nie je v rozpore s hmotným právom, a preto súd návrh žalobcu zamietol.

V konaní bolo preukázané, že Kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako predávajúcim a Real Agency ako kupujúcim dňa 26.2.2009, bola vyššie špecifikovaným rozsudkom určená za neplatnú. Vzhľadom na to vznikla povinnosť účastníkom kúpnej zmluvy vrátiť si vzájomné plnenia. Real Agency vrátil nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, k. ú. B. žalobcovi. Žalobca túto skutočnosť ani nerozporoval. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že Real Agency vyplatil dňa 26.2.2009 žalobcovi, Q. C.K., kúpnu cenu 30.000 €. Vzhľadom na to, že bola uzavretá aj zmluva o budúcej zmluve v rovnaký deň, z predloženého dokladu je zrejmé, že Q. C. zaplatil Real Agency s.r.o. časť kúpnej ceny vo výške 15.000 €. Z vykonaného dokazovania súd má preukázanú aj tú skutočnosť, že žalobca mal aj dlh voči spoločnosti Trifin s.r.o. na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere č. T 287 zo dňa 19.8.2008. Z predloženého pokladničného dokladu je zrejmé, že dňa 26.2.2009 si žalobca vyplatil svoj dlh voči spoločnosti Trifin s.r.o., a to vo výške 10.366 €, na základe čoho spoločnosť Trifin s.r.o. vystavila aj oznámenie o splatení úveru a o uvoľnení nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania, s poukazom na vyššie oboznámené listiny, súd má za preukázanú aj tú skutočnosť, že žalovaný, V. A., bol aktívne legitimovaný v konaní o uzavretí súdneho zmiernu ako žalobca, s poukazom na to, že prešla na neho pohľadávka od Real Agency s.r.o., a to na základe uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.3.2012. Pokiaľ žalobca poukazyval na to, že spoločnosti Real Agency zaplatil sumu 500 € vkladom na účet dňa 25.3.2009, nie je zrejmé, na aký účel tieto finančné prostriedky žalobca v prospech uvedenej spoločnosti zaplatil. Žalobca na jednej strane tvrdil, že to bola časť platby zo sumy 15.000 €, následne však žalobca tvrdil, že išlo o platbu v prospech Realu za pôžičku vo výške 4.000 €. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že žalobca nikdy v priebehu konania 6C 189/2010 ani v konaní 6C 29/2012 nespochybňoval výšku dlhu vo výške 15.000 €. Naopak, z jeho výpovedí vyplynulo, že mu je zrejmé, z čoho dlh vznikol a takisto poukazyval na záujem tento dlh zaplatiť. Nikdy nerozporoval, že by z tohto dlhu už niečo vrátil. Takýto skutkový stav bol aj v čase rozhodovania súdu o schválení súdneho zmiernu. Súd pri rozhodovaní o schválení súdneho zmiernu nemôže zvažovať napr. to, či zmiernu je rovnako výhodný pre všetkých účastníkov konania. Pri schvaľovaní súdneho zmiernu medzi účastníkmi spor nebol, nebolo navrhované ani zo strany Q. C. ďalšie dokazovanie, boli konštatované zhodné tvrdenia účastníkov konania a v čase uzatvárania súdneho zmiernu súdnny zmiernu nebol v rozpore s hmotným právom. Predpokladom neplatnosti súdneho zmiernu je to, že zmiernu by musel byť neplatný v čase, keď ho súd schvaľoval. Z výpovedi svedka, J. V. V. vyplynula tá skutočnosť, že podpisoval príjmový pokladničný doklad, vystavený firmou Trifin s.r.o. Svedok poukázal na to, že úplne podrobne sa k veci vyjadriť nevie, pretože mali veľa klientov a je tu už aj odstup času. Súd v konaní vypočul aj svedka, J. T. F., z výpovedi ktorého okrem iného vyplynulo to, že pokiaľ sa týka výdavkového dokladu zo dňa 26.2.2009, kde z firmy Real Agency bola v prospech Q. C. vyplácaná suma 30.000 €, tak je to kúpna cena, ktorú mu oni

vyplácali za to, že od neho kúpili nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy, ktorá následne bola vyhlásená za neplatnú. Svedok ďalej uviedol, že pokiaľ sa týka ďalšieho dokladu na sumu 15.000 €, tak túto sumu im zaplatil pán C. ako prvú časť kúpnej ceny, súviselo to vlastne s uzavretou zmluvou o budúcej zmluve, kde on si išiel späť odkupovať nehnuteľnosť vo svoj prospech. Svedok konštatoval, že väčšinu vecí v prospech vecí robil pán X.. Svedok však po nahliadnutí do dokladov vedel z nich uviesť, koľko a za čo bolo vyplácané. Svedok sa nevedel vyjadriť k účelu vyplatenia finančných prostriedkov zo strany žalobcu vo výške 500 € v prospech Real Agency. V konaní bol vypočutý aj svedok J.. J. X., ktorý vzhľadom na odstup času sa už bližšie k veci nevedel vyjadriť, potvrdil však, že podpis na pokladničnom výdavkovom doklade zo dňa 26.2.2009, vystavený firmou Real Agency je jeho, pričom doklad znie na sumu 30.000 €. Bližšie sa k tomu vyjadriť nevedel. Svedok takisto potvrdil, že jeho podpis je na príjmovom doklade zo dňa 26.2.2009, kde je uvádzaná suma 15.000 € ako suma, prijatá v prospech Real Agency od Q. C.. Ani k tejto skutočnosti vzhľadom na odstup času sa už nevedel vyjadriť, avšak poukázal na to, že ide o prvú časť kúpnej ceny. Svedok sa nevedel vyjadriť ani k vkladu Q. C. vo výške 500 € na účet Real Agency. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie konštatovanú výpoveď svedka v konaní 6C 189/2010 na pojednávaní dňa 24.1.2012, z ktorej je zrejmé, že v tom konaní bol vypočutý ako štatutárny zástupca Real Agency, kde potvrdil, že vyplatil Q. C. kúpnu cenu 30.000 €, pričom Q. C. im následne z tejto sumy zaplatil 15.000 € ako zálohu za následnú kúpnu spornej nehnuteľnosti, pričom zároveň uviedol, že zvyšnú sumu použil na úhradu svojich záväzkov voči spoločnosti Trifin, pri čom však už prítomný nebol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti po vykonanom dokazovaní súd návrh žalobcu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný mal v konaní úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia za tri úkony po 61,87 € (príprava a prevzatie vecí, vyjadrenie k návrhu, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2014), trikrát režijný paušál po 8,04 € (úkony v r. 2014), tri úkony po 64,54 € (zastupovanie na pojednávaní dňa 18.3.2015, 13.5.2015 a 25.11.2015), trikrát režijný paušál po 8,39 € (úkony v r. 2015) a 66 € za zastupovanie na pojednávaní dňa 3.2.2016 a k tomu režijný paušál vo výške 8,58 €. Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 503,10 €. Uvedené trovy právneho zastúpenia sú v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1, písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3.

O povinnosti žalobcu zaplatiť trovy konania do rúk právnej zástupkyne žalovaného súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu bolo vyplatené svedočné, a to cestovné J.. V. V. vo výške 20 € a svedočné svedkovi J.. J. X. , a to cestovné vo výške 10 €. Žalobca v konaní úspešný nebol, preto by mal povinnosť trovy štátu nahradiť, avšak žalobca bol oslobodený od súdnych poplatkov, a preto súd rozhodol tak, že trovy konania, vyplatené z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Žiari nad Hronom na svedočnom znáša štát.